

ה ג ש"פ

א. בהגדה של פסח מכ"ק אדמו"ר שליט"א (תשל"ט) ע' ו איתא:
"דמוכח במשנה (קיד, א) ובירושלמי (פ"י סוף ה"ג) דגם בזמן
בהמ"ק היו לוקחים שני תבשילין" עכ"ל"ק - ועי' בזה באורך
שמ ב"ביאורים" (ע' קנג - קנו).

ויל"ע ממה שכתב בשו"ע אדה"ז (סתע"ג ס"כ): "ובזמן
שביהמ"ק קיים הי' צריך להביא גם את הפסח בשעת אמירת
ההגדה (מלבד המצות ומרור וחרוסת שכתב לפני"ז) ועכשיו
שחרב בית המקדש תיקנו חכמים שיהיו על השולחן בשעת אמירת
ההגדה ב' מיני תבשילין א' זכר לפסח וא' זכר לחגיגה..."
עכ"ל. (מלבד החצע"ג). הרי לכאורה משמע דרק לאחר שחרב
ביהמ"ק לוקחים ב' תבשילין.

וראה בחידושי המאירי פסחים (קיד, א) שכתב: ובמקדש
היו מביאים עם המצה והחזרת גופו של פסח... וכן היו מביאים
בשר חגיגה... ופלי' בגמ' שבזמן הזה שאין פסח וחגיגה נותנין
שני מיני בשר אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה... כבר
ביארנו שבזמן הזה מצוה להביא שני תבשילין, ושני תבשילין
אלו נחלקו בהם בגמ'... עכ"ל.

מבואר לכאורה שבזמן בהמ"ק לא היו לוקחים (מחוץ
למקדש) שני תבשילין וצ"ע.

קבוצה מלומדי השיעור בהגש"פ
- נחלת הר חכ"ד - אה"ק -

ב. בהגדה של פסח מכ"ק אדמו"ר שליט"א (תשל"ט) - ע'
ו' - כתוב: "הזרוע - נוהגין לקחת חלק מצואר עוף. כן
מדקדקין שלא לאכול הזרוע אח"כ - כל זה הרחקה שלא יהא כל
דמיון לקרבן פסח. ומטעם זה הנה כ"ק מו"ח אדמו"ר מסיר
כמעט כל הבשר מעל עצמות ה"זרוע" עכ"ל"ק.

והנה לא כתוב מה עושים עם "חלק מצואר עוף" - וחקרתי
אצל אנ"ש (וזקני אנ"ש), ושמעתי ג' אופנים: (א) שצולין
את ה"זרוע" חי - (ב) שרק מבשלים ולא צולין כלל! (ג) שקודם
מבשלים (במרק) ואח"כ צולין. וצ"ע מהו המנהג האמיתי של
אנ"ש. (בעולם המנהג הוא לצלות חי (כנף של עוף)).

ומה שכתוב ש"מדקדקים שלא לאכול הזרוע אח"כ" - משמע
שבכלל לא אוכלים אח"כ, אפלי' למחרת היום, או שרק בליל
הסדר בלבד לא אוכלים, משא"כ למחרת? - (עי' שו"ע אדה"ז
(סתע"ג סו"ס כ): "ויכול לעשותן בין צלויין בין מבושלין
מעיקר הדין" ובסעיף כא שם: "אבל הבשר אין נוהגין לאוכלו